

Fra Kvindeudstillingen i Chicago

1893.

I.

V Verdensudstillingens Kvindekomité (The Board of Lady Managers), der først bestod af Repræsentanter for alle de forenede Stater og udførte det kolossale Arbejde at starte og gennemføre Kvindernes berømte Udstilling i Chicago, udvidede sig hurtigt ved Optagelse af Repræsentanter fra alle Verdens Lande og opnaaede derved at danne en Organisation af Kvinder Verden over, som endnu var ukendt i Historien. Foruden saadanne Kvinder, der uden Hjælp af Rang eller Rigdomme, men kun ved egen Dygtighed var naaet op til høje Stillinger, lykkedes det den amerikanske Damekomité — et Sindbillede paa Dygtigheden, der besejrer Fornemheden — at tælle adskillige regerende Kvinder bladt sine Medlemmer.

Dronningen af Italien, der overtog Præsidiet for den italienske Komité, ledede selv Arbejdet og sendte Chicagoudstillingen sin enestaaende Samling af historiske Kniplinger, hvoraf nogle daterer fra Aar 1000 f. Kr., og som aldrig nogen Sinde før havde været udenfor Italien. Jævnside denne Udstilling af historiske Kniplinger indtog Samlingen af Nutidens Kvindearbejde i Italien, og heraf igen Bondestandens Kniplearbejder, en fremragende Plads.

Rusland, med Kejserinden i Spidsen, sendte sine sjældne Broderier og Kniplinger, der er saa ejendommelige for dette Lands Industri.

I Frankrig modtog Madame Carnot Præsidentskabet; hun stiftede Komitéer, der, bestaaende af indflydelsesrige, dygtige Kvinder, leverede et stort og smukt Arbejde.

Dog ikke i alle Lande var Kvinderne modne til at indtræde i Orgsnisationen. Regeringen i Tunis beklagede, at Fordommene der til Lands endnu var for stærke til at tillade Landets Kvinder at deltage i offentlige Affærer.

Den belgiske Damekomité udførte efter Opfordring det majsommelige Arbejde at tilvejebringe en Statistik over Kvindernes Stilling i Belgien samt deres industrielle Frembringelser. En saadan Statistik havde ikke eksisteret før, og Damerne selv forbavsedes ikke mindst over den store Mængde nye og værdifulde Oplysninger, som herved aabenbaredes.

Dronningen af England, der havde en lille Udstilling af eget Haandarbejde, ledsagede sin Sending med den Bemærkning, at hun ellers ikke interesserede sig for Udstillinger, men